

THEMA-DAG

over

De zeven offers van Christus

Hans Stolp

november 2017

De offers van Christus

U, Christus, U bent mij zo nabij en zo vertrouwd.
Uw liefde geeft mij kracht en Uw trouw houdt mij
gaande. U vormt mijn geloof om tot innerlijk weten.
U bent mijn levensadem, de kracht die mij draagt.

U, mijn liefde, U bent mij zo nabij en zo vertrouwd.

Maar sta ik stil bij uw Wezen, dan beneemt uw
duizelingwekkende grootheid mij haast de adem.
U, die één was met God, ja, U, die een God bent,
U bekommert zich om ons mensen en U houdt
vol liefde ieder mensenkind in het oog – ook mij.

Ik kan uw grootheid niet bevatten. Ik weet alleen:
U, mijn liefde, U bent mij zo nabij en zo vertrouwd.

Stap voor stap bent U afgedaald naar de aarde
om ons bij te staan bij onze groei en ontwikkeling.
Op uw weg naar de aarde bracht U vele offers die
ons ten goede kwamen. Dat wij rechtop kunnen lopen,
danken wij aan de uitstromende kracht van uw
eerste offer op aarde. Dat wij denken kunnen: wij
danken het aan een volgend offer op aarde. Dat wij
spreken kunnen: ook dat vermogen danken wij aan
een offer van U. Offers die U uit vrije wil, uit
louer liefde bracht. Alleen maar door die offers
werd onze ontwikkeling mogelijk. Alleen daardoor.

Het grootste van alle offers bracht U tweeduizend jaar geleden toen U incarneerde in de mens Jezus, gekruisigd werd en stierf op de heuvel Golgotha. Het is dat offer dat het mogelijk maakt dat wij niet ten onder gaan aan een ongebreideld egoïsme en aan zinloze agressie, maar dat wij in staat raken ons te verbinden met de Geest in ons, ons hoger zelf dat U ons schonk bij Uw dood aan het kruis. Zo wendde U een fatale ontwikkeling af en schonk ons nieuwe ontwikkelingsmogelijkheden.

Nog is uw offerweg niet ten einde. Nog onlangs bracht U er een die vooraf ging aan uw komst in de etherische wereld. En nog vele offers zullen volgen.

Hoe meer ik mag zien, welke offers U brengt, hoe meer ik voel: U, mijn Liefde, mijn hart is vol van U.

Inleiding

Wie zich bezint op *de zeven offers van Christus*, raakt vervuld van een diepe eerbied voor de onvoorstelbare, kosmische grootheid van Christus en van een grote dankbaarheid voor de liefde waarmee Hij ons mensen stap voor stap leidt op onze weg.

Deze eerbied en dankbaarheid zijn in deze tijd broodnodig: ze vormen de nieuwe impuls die wij zo nodig hebben om een uitweg te vinden uit de sfeer van verloedering en toenemende agressie. Alleen deze impuls kan ons daarbij werkelijk helpen. Ik (en velen met mij) hebben zich in het verleden vaak beziggehouden met Jezus van Nazareth: wie was hij en hoe is zijn leven eigenlijk verlopen? Daarbij hebben we onder meer uitgebreid stilgestaan bij de het geheim van de twee Jezuskinderen. Maar nu willen we een stap verder gaan en stilstaan bij de vraag: wie was de Christus, het Goddelijke Wezen dat zich bij de Doop in de Jordaan in Jezus van Nazareth belichaamde? De Doop in de Jordaan was als het ware zijn conceptie, terwijl zijn kruisdood, drie jaar later, zijn geboorte op aarde was. Maar wie was Hij nu eigenlijk?

1. Hoe een God tot Geest van de Aarde werd

In het Evangelie van Johannes (1:1) schrijft Johannes: *In den beginne was het Woord en het Woord was bij God, en het Woord wás God.*

Zo kijkt Johannes dus tegen de Christus aan: als je in de geest opklimt tot de hoogste scheppingskracht die de aarde en de mensen heeft geschapen, kom je uit bij de Christus. Hij, de Christus, was het Woord dat door God werd uitgeademd. Maar als Johannes nog verder opklimt naar omhoog, ziet hij dat de Christus of het Woord daarvoor één was met God – en dat je dus mag zeggen dat Christus God wás. Zo zien we dat de Christus een bepaalde ontwikkeling heeft doorlopen:

- In den beginne was Hij één met God, ja, Hij wás God.
- Toen God Hem uitademde, werd Hij **de Logos of het Woord**.
- Toen Hij afdaalde naar de zon, werd Hij **de Zonnegeest**.
- Toen Hij zich vanaf de Zon zich richtte op de aarde en de mensen, werd Hij **de Heiland, of de Christus** die genezend en helpend op ons inwerkt.
- Bij de Doop in de Jordaan **incarneert Hij in de mens Jezus van Nazareth** (= zijn conceptie). Nu wordt Hij **Jezus de Christus**.
- Als Jezus Christus sterft aan het kruis, **wordt de Christus geboren**.
- De Christus *daalt* vervolgens *neder ter helle* en wordt **de Geest van de aarde** (alweer: in conceptie, ofwel als kiem van de nieuwe aarde die ooit zal ontstaan.)

2. De drie voorafgaande offers van Christus

De zeven offers van Christus bestaan uit de vijf offers die Hij op (de huidige) aarde al gebracht heeft, en de twee offers die Hij nog brengen zal.

Maar ook op de drie voorgaande incarnaties van moeder aarde bracht Christus al een offer om het mogelijk te maken dat de mens een verdergaande ontwikkeling zou doorlopen. Deze voorgaande offers laten ons zien hoe de Christus vanuit de hoogste werelden stap voor stap naar de aarde afdaalde om mens te worden.

Deze drie voorafgaande offers volbracht de Christus achtereenvolgens **op de Oude Saturnus, de Oude Zon en de Oude Maan** (de drie incarnaties die aan de huidige aarde voorafgingen).

- Op **de Oude Saturnus** bestond er **een dualiteit van warmte en kou**. Op deze planeer kreeg de mens de kiem of het allereerste begin van zijn fysieke lichaam. Dat bestond in die tijd alleen uit warmte, en was dus een warmte-

lichaam. Halverwege de neergaande ontwikkeling van de Oude Saturnus, nam de kou steeds meer toe. Het gevolg was een toenemende verstarring van de planeet en van de warmtelichamen van de mensen op deze planeet. Toen bracht de Christus een offer om de neergaande beweging en dus: de toenemende kou om te vormen in warmte en in een opgaande beweging.

De Christus stond daarbij onbeweeglijk, als verstart, rechtop en vormde als het ware vanaf de Oude Saturnus tot aan de wereld van God een zuil: hij nam de kou in zich op, ging door de uiterste verstarring heen ('*de verstarringsdood*') en vormde die om tot het vuur van de wilskracht. Zo werd de neergaande ontwikkeling van de Oude Saturnus omgevormd tot een opgaande beweging.

- Dit offer wordt wel *de oerkruisiging* genoemd, omdat de Christus hier, op de Oude Saturnus, eenzelfde onbeweeglijkheid en verstarring moest doorstaan, die hij later op aarde aan het kruis moest verdragen.
- Aan het einde van haar bestaan ging de Oude Saturnus over in het **Pralaya**, ofwel **de wereldnacht**, een zuiver geestelijk bestaan – vergelijkbaar met het bestaan van de mens na de dood. Later keerde de Oude Saturnus terug als een nieuwe, omgevormde planeet, en wel als **de Oude Zon**. Op de Oude Zon was de warmte van de Oude Saturnus omgevormd tot licht. Maar naast het licht ontstond ook het donker, als de schaduw van het licht.
- Daarom was er op **de Oude Zon** sprake van **een dualiteit tussen licht en donker**. Licht betekende geluk, met name **een levende verbinding** met andere wezens (mensen en engelen), donker betekende ongelukkig zijn, omdat het een totale **eenzaamheid** inhield. Halverwege de ontwikkeling van de Oude Zon – het duister nam steeds meer toe - bracht de Christus een offer, waarbij Hij al het duister, en dus: de totale eenzaamheid - in zich op om het om te vormen tot licht. Zo ging Hij op de Oude Zon door '*de*

geestelijke eenzaamheidsdood' heen. Daardoor begon er in het diepste donker een licht te schijnen: duisternis werd tot licht omgevormd en de eenzaamheid werd doorbroken.

- Deze gebeurtenis werd **later op Golgotha in zekere zin herhaald** toen het dode lichaam van Jezus Christus aan het kruis na zijn dood een helder licht begon uit te stralen. Maar dit offer werd ook herhaald in de hof van Gethsemané toen Jezus Christus door de diepste eenzaamheid heen ging.
- Was op de Oude Saturnus **de verticale beweging** genezing schenkend, nu was het **de horizontale beweging** die genezing bracht: het licht namelijk dat van Christus uitging, dat anderen op de Oude Zon in het licht zette en daardoor een verbinding mogelijk maakte.
- De verticale beweging van het eerste offer en de horizontale beweging van het tweede offer vormen samen een kruis.
- Aan het einde van haar ontwikkeling ging de Oude Zon over in **het Pralaya**, om later op een nieuwe, omgevormde manier weer als de Oude Maan geboren te worden.

- **Op de Oude Maan werd de dualiteit gevormd door de beide helften van de Oude Maan: de ene helft was naar de zon toegekeerd, de andere helft was de schaduwkant.** Door deze dualiteit dreigden er in de toekomst twee soorten mensen te ontstaan: de materialistische mensen (op de schaduwkant) die vergeten waren dat ze in wezen geestelijke wezens zijn, en de mystieke, op het goddelijke licht gerichte mensen, ofwel de wetenden (op de zonnekant).

Ook nu was er halverwege de neergaande ontwikkeling van de Oude Maan (de mensen in het donker vergaten steeds meer hun herkomst) **een offer van Christus nodig** om een definitieve tweedeling van de mensheid in de toekomst te voorkomen. De Christus verbond zich met de donkere kant

van de Oude Maan, nam al de verwarring en de duisternis van het vergeten van de mensen in zich en vormde het om tot herinnering: uit het donker van het vergeten werd het licht van de herinnering geboren. Zo riep Hij bij de mensen die daar leefden de herinnering wakker aan de zonnkant van de Oude Maan en daarmee aan de goddelijke wereld en aan de wereld van hun herkomst.

- **Het Laatste Avondmaal** is (ook) een herinnering aan dit derde offer van Christus op de Oude Maan, als Jezus Christus tot zijn leerlingen zegt: doe dit tot mijn gedachtenis!
- Aan het einde van haar bestaan ging de Oude Maan over in **het Pralaya**, om later opnieuw geboren te worden als de (huidige) Aarde.
- Op de **Oude Saturnus** kreeg de mens het begin of **de kiem van zijn fysieke lichaam**.
Op de **Oude Zon** kreeg de mens **zijn etherische lichaam**.
Op de **Oude Maan** kreeg de mens **zijn astrale lichaam**.
Op de **(huidige) Aarde** krijgt hij zijn Ik: eerst **zijn lagere ik** en na het Mysterie van Golgotha zal hij geleidelijk **zijn hogere Ik** (hoger Zelf) krijgen.

3. De zeven aardse offers van Christus

Het eerste offer

Het eerste offer vond plaats in **Lemurië**, toen Lucifer begon in te werken op de mens en hem egoïstisch begon te maken. De Bijbel vertelt daar beeldend over in het verhaal over het Paradijs, waar de slang (= Lucifer) Adam en Eva met een appel verleidde en hen egoïstisch maakte.

Ook ons lichaam, en dus ook **onze zintuigen**, kwam onder invloed van Lucifer en werd **egoïstisch**, ofwel **zelfzuchtig**. Zo reageerden onze ogen bijvoorbeeld direct op kleuren: bij rood kromp de mens ineen, bij blauw dijde de mens uit. Deze ontwikkeling zou Lucifer (en later Ahriman) de kans geven

om direct op de mensen in te werken: als zij zich zouden verbinden met de kleuren, zouden ze ongehinderd op de mensen kunnen inwerken.

Zo ging het ook met de andere zintuigen: Lucifer begon er krachtig op in te werken om ze egoïstisch te maken en op die manier de mens naar zijn hand te kunnen zetten.

Daarom was ingrijpen van Christus noodzakelijk. Een aartsengel – door wie de Christus heen kon werken – verbond zich met Christus en gaf zijn Ik aan Hem over: net zoals de mens na zijn dood bij zijn intrede in het Devachan of de Lichtwereld zijn Ik overgeeft aan God. De geestelijke krachten die bij dit geschenk van de aartsengel (ofwel: deze overgave) vrijkwamen, stroomden uit over de mensen en bevrijdden hun zintuigen daardoor van hun egoïsme. Sindsdien merken we onze zintuigen niet meer, tenzij we ziek zijn.

Na het geschenk van de aartsengel gaf de Christus zijn diepste wezen op zijn beurt over aan God. Ook bij dit geschenk kwamen geestelijke krachten vrij die uitstroomden over de mensen: ze **bewerkten dat de mens rechtop ging lopen** en zich met zijn hoofd met de geestelijke wereld kon verbinden. Door dit nieuwe vermogen kon de mens zijn denken gaan ontwikkelen.

NB: Ook bij dit offer zien we dat de Christus en de aartsengel een verticale houding aannemen, net als op Oude Saturnus: het is deze offerhouding waaruit de wilskrachten voortkomen die mens ertoe bracht (en brengt) rechtop te gaan lopen.

Het tweede offer

Het tweede offer vond plaats in **het begin van de Atlantische tijd**. Bij dit offer ging het om **de levensprocessen of etherische processen**, zoals groei, ademhaling of voortplanting. Deze krachten van het etherische lichaam waren direct verbonden met het astrale lichaam en dus ook met de astrale krachten, zoals denken, voelen en willen. Door die directe verbinding konden de mensen bijvoorbeeld met hun wilskracht hun groei beïnvloeden: door een uitgesproken

wilskracht werden de mensen groter. Zo ontstonden de reuzen die we in Genesis tegenkomen, in de Griekse mythologie en in de esoterische tradities van Oost en West.

Omdat Lucifer op ons inwerkt via onze gevoelens (denken, voelen en willen), kon hij daardoor ook direct inwerken op onze levensprocessen.

Daarom was een tweede offer van Christus nodig. **De aartsengel verbond zich nu ook met zijn astrale lichaam met Christus, en wel zo intens dat zijn astrale lichaam losraakte, zich verwijdde en deel werd van de astrale wereld.** Ook de geestelijke krachten die bij dit offer vrijkwamen, stroomden uit over de mensheid, werkten spiegelend in op het astrale lichaam van de mens en maakten dit los van het etherische lichaam. Daardoor werd de directe verbinding tussen de levensprocessen en de astrale krachten (van denken, voelen en willen) doorbroken, en kon Lucifer (en Ahriman) niet meer via deze astrale krachten inwerken op de levensprocessen van de mens.

Dankzij deze ontwikkeling (het astrale lichaam dat vrijkwam en daardoor krachten 'over' had om andere ontwikkelingen op gang te brengen)) kon de mens nu ook klanken voortbrengen om tot uitdrukking te brengen wat in hem leeft. Daarbij gebruikte hij later niet alleen gevoelswoorden, maar ook objectieve woorden die beschrijven wat er buiten hem gebeurt.

Het derde offer

Het derde offer vond plaats aan **het einde van de Atlantische tijd**. Daarbij ging het allereerst om de herinneringen van de mens, ofwel hun atavistische herinneringsvermogen: de mens kon zich van alles herinneren, ook hoe hun voorvaders en voormoeders allerlei problemen hadden opgelost. Daarom hoefden zij voor het leven van alledag niet hun denken te ontwikkelen, ze hoefden zich alleen maar te herinneren hoe hun voorouders allerlei problemen hadden opgelost.

Nu leven onze herinneringen in het etherisch lichaam. **Bij het derde offer doordrong de Christus dan ook het etherisch**

lichaam van de aartsengel en verwijdde dat, net zoals ons etherisch lichaam zich na de dood verwijdt en uitstroomt in de etherische wereld. Daarbij komen de herinneringen vrij die eveneens in de etherische wereld uitstromen en deel worden van het wereldweten. Zo gebeurde dat ook met de aartsengel: zijn herinneringen stroomden uit in de etherische wereld en versmolt met het werelddenken. **Zo nam het werelddenken het herinneringsvermogen van de aartsengel in zich op.** Deze kosmische gebeurtenis spiegelde zich in de mensheid en wel door de uitstromende geestelijke krachten van dit offer van de aartsengel. **Daardoor werd het atavistische herinneringsvermogen van de mensheid langzaam gedoofd.**

Maar dit oude herinneringsvermogen stond op een nieuwe manier in de mens op: als het vermogen om te denken. Hoe was die omvorming mogelijk? Dat werd mogelijk doordat door het derde offer van Christus het ik werd losgemaakt van de zielekrachten, waarmee het tot die tijd een ondeelbare eenheid vormde. En omdat het ik vrij en zelfstandig werd, kon het denken van de mens nu ontwikkeld worden.

Het vierde offer is het offer dat we kennen uit de Bijbel: **de dood van Jezus Christus aan het kruis**. Dit offer was nodig omdat de mensen de oude, helderziende verbinding met de geestelijke wereld volledig waren kwijtgeraakt en nu op een nieuwe manier een verbinding daarmee moesten leren vinden. Bij dit vierde offer doordrong de Christus de mens Jezus van Nazareth tot in het fysieke lichaam. Essentieel gevolg van de uitstromende krachten van dit offer (aan het kruis op Golgotha) was dat er een scheiding kwam tussen ons lagere ik en ons hogere ik, of onze geest. Tot aan die tijd vormden die twee een onlosmakelijke eenheid. Daardoor liep de mens het gevaar dat zijn gehele ik door Ahriman zou worden misvormd. Om dat te voorkomen, werd er een scheiding aangebracht tussen het lagere ik en de geest, ofwel het hogere ik van de mens. Het lagere ik daalde nog verder af in de wereld van de

materie, maar de geest werd behoed door geestelijke wereld. Als gevolg van deze ontwikkeling moeten wij mensen allereerst leren ons die beide krachten: het lagere en het hogere ik, bewust te worden. Vervolgens moeten we leren met de krachten van ons hogere ik in te werken op ons lagere ik: alleen zo zullen we weer in verbinding komen met de geestelijke wereld.

Zoals gezegd, sinds het offer van Golgotha is ons lagere ik overigens nog dieper in ons fysieke lichaam afgedaald. Daardoor worden we nog steeds egoïstischer en agressiever. Daarom is het van beslissende betekenis om de band met het hogere ik bewust tot leven te brengen.

De drie geschenken

Na zijn dood gaf Christus ons drie grote geschenken. Allereerst gaf Hij ons het geschenk van zijn etherische lichaam dat Hij achterliet in de etherische wereld als een bron van inspiratie. Daar bewaart dit lichaam de herinneringen aan zijn offer als Jezus Christus in Palestina, tweeduizend jaar geleden. Deze bron van herinneringen in de etherische wereld wordt **het Vijfde Evangelie** genoemd.

Kortgeleden (rond 1842) heeft Christus zijn vijfde offer op aarde gebracht in de etherische wereld: Christus doordrong er de aartsengel (de vroegere Jezus van Nazareth) en leed er **de geestelijke verstikkingsdood**. Dat was het gevolg van het feit dat Christus het materialistische denken dat de mensen na hun dood (in de vorm van hun etherische lichaam) in de etherische wereld achterlieten (*een wolk van zwart materialisme*), in zich opnam om het om te vormen tot licht. Maar dit offer heeft grote gevolgen: het bewerkt de opstanding van het Christusbewustzijn in mensen die zich innerlijk daarop richten. Het is met dit ontluikende bewustzijn dat de etherische wereld voor ons toegankelijk zal worden. Daar zullen we gedurende de komende 3000 jaar in een bewuste verbinding komen met het Vijfde Evangelie: de herinneringen

die het etherische lichaam van Jezus Christus bewaart aan de gebeurtenissen van tweeduizend jaar geleden in Palestina. Wanneer het Vijfde Evangelie op deze manier in onze ziel tot leven komt, hebben we geen Bijbel meer nodig, maar worden we wetenden!

De eeuwige Apocalyps

Jezus Christus liet na zijn dood in de astrale wereld zijn astrale lichaam achter: zijn tweede geschenk. Dat leeft daar nu voort als een krachtbron die **de Eeuwige Apocalyps** bevat: beelden die ons de toekomst laten zien, ofwel datgene wat gebeuren moet om het goddelijke Plan te realiseren. Christian Rosenkreutz is de hoeder van deze bron van inzicht. Deze bron zal voor ons geleidelijk toegankelijk worden als de etherische Christus over 3000 jaar opstijgt naar de astrale wereld en daar tot de astrale Christus wordt. Wie zich met Hem verbindt zal de Eeuwige Apocalyps (in die tijd) schouwend mogen gaan waarnemen. Het zijn immers de krachten die ons vanuit onze verbinding met de astrale Christus toe zullen stromen, die ons in staat zullen stellen te lezen in de Eeuwige Apocalyps.

De Tempel

Na zijn geboorte aan het kruis daalde de Christus af naar het hart van de aarde. Deze gebeurtenis werd bewaard in de uitdrukking: *nedergedaald ter helle*. Daar, in het hart van de aarde, bouwde Hij in geestelijke zin **de Tempel** op, vlak naast het rijk van Ahriman. Dat is het derde geschenk dat Hij ons na zijn dood naliet. Deze gebeurtenis is bewaard gebleven in de uitspraak van Jezus Christus die hij kort voor zijn dood deed: *Breek deze tempel af en na drie dagen zal Ik hem doen herrijzen*. **Deze Tempel is de kern, of beter gezegd: de conceptie van de nieuwe aarde die eens geboren zal worden.**

Als Christus over 6000 jaar opstijgt naar het Devachan, zal Hij zich daar laten kennen als het Wereld-Ik. Iedereen die zich

dan met Hem verbindt, zal dan mogen meewerken aan de opbouw van de Tempel in het hart van de aarde. En wie dat doet, zal ervaren hoe deze Tempel ook in het eigen hart wordt opgebouwd.

Zo zien we hoe de drie geschenken die Jezus Christus ons na zijn dood gaf, tot bouwstenen voor een hele nieuwe toekomst worden.

Het vijfde offer

Zoals ik eerder al schreef, begint de Christus in deze tijd aan ons te verschijnen vanuit de etherische wereld. In de komende 3000 jaar zullen steeds meer mensen Hem mogen schouwen. Maar nu al mogen we zeggen dat iedereen die vanbinnen ervaart dat hij of zij een wetende is, in plaats van een gelovige, daarmee de uitstraling van de etherische Christus ervaart en dus in een directe verbinding met Hem staat!

Het zesde en het zevende offer

Het zesde en zevende offer zullen eerst in de verdere toekomst plaatsvinden: over drieduizend en zesduizend jaar. De offers die daarmee verbonden zijn, zullen ons eerst later duidelijk worden. Anders gezegd: de offers die de komst mogelijk maken van de astrale Christus en de Christus als het Wereld-Ik, zullen pas later duidelijk worden.

Wat we wel weten is dat de laatste drie offers (het vijfde in de etherische wereld, het zesde in de astrale wereld en het zevende in het Devachan) in zekere zin **herhaald** zullen worden op de volgende drie incarnaties van moeder Aarde: **Jupiter, Venus en Vulcanus**. Dat is eigenlijk wel begrijpelijk: de eerste drie offers die Christus op aarde bracht, waren immers voorafgegaan door de drie offers op de Oude Saturnus, de Oude Zon en de Oude Maan. Net zo zullen de laatste drie offers herhaald worden op de volgende incarnaties van moeder Aarde.

Alleen het offer van Golgotha kent geen voorschouw en geen naschouw: dat is volkomen uniek en eenmalig.

Hoe wij Christus helpen kunnen

In deze tijd beleven wij (zoals hierboven al aangegeven) de komst van de etherische Christus, een gebeurtenis die in het Christendom altijd *De Wederkomst van Christus* werd genoemd. Wij kunnen de werking van Christus in de etherische wereld als volgt versterken:

- **De werkzaamheid van zijn astrale lichaam** kunnen wij versterken door **verwondering** over al deze grootse processen in ons hart te ontwikkelen en door een **verering** voor de liefdeskracht van de Christus te laten ontluiken on ons hart.
- **De werkzaamheid van zijn etherische lichaam** kunnen wij versterken door een **onbaatzuchtige liefde** te beoefenen.
- En **de vrije ruimte voor de Tempel van Christus** kunnen wij vergroten door **ons geweten te versterken**.

Wees je dus bewust dat Christus ons nodig heeft!

STICHTING 'DE HERAUT'

AGENDA

Voor andere themadagen van Hans Stolp
(georganiseerd door stichting 'De Heraut')
zie

www.stichtingdeheraut.nl

Op deze website vindt u onder menu-item themadagen
ook de gepresenteerde afbeeldingen
en de digitale versie van dit boekje.

Voor Inlichtingen en opgave voor een themadag

Secretariaat Stichting De Heraut
Uitstroom 1, 5345 RX, Oss
Tel: 0412644856
Email: secretariaat@stichtingdeheraut.nl

De website van Hans Stolp is:
www.hansstolp.nl

Meer over het Esoterisch Christendom
kunt u vinden op de website
www.esoterischchristendom.nl